

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 2Nt/24/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115011258
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4115011258.12

Rozhodnutie

Okresný súd Nitra, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Polyákovvej a prísediacich PaedDr. Alexandra Benka a Viery Pňáčkovej, v trestnej veci odsúdeného D. Š., pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 odsek 1, odsek 2 písmeno b), d), odsek 4 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a), d), f), i) a § 140 písmeno b) Trestného zákona, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a iné, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 20.02.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd z a m i e t a návrh na povolenie obnovy konania, ktorý podal odsúdený D.J. Š., narodený XX.XX.XXXX v Bojniciach, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, dňa 11.12.2015 vo veci Okresného súdu Nitra 2T/16/2011.

odôvodnenie:

Odsúdený D. Š. (ďalej len „odsúdený“) podal dňa 11.12.2015 na Okresný súd Nitra návrh na obnovu konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 2T/16/2011 pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 odsek 1, odsek 2 písmeno b), d), odsek 4 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a), d), f), i) a § 140 písmeno b) Trestného zákona, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a iné (č.l. 1-2), v ktorom uviedol, že chce súdu predložiť nové dôkazy, resp. skutočnosti, ktoré neboli súdu v čase rozhodovania o zažalovanom skutku známe a preto navrhol súdu výsluch svedka X. H., ktorý bol vylúčený na samostatné konanie dňa 12.07.2013 rozhodnutím OS NR sp. zn.: 2T/76/2013 a nebol prepočutý ako svedok, čím malo dôjsť k porušeniu zákona a jeho skoršie výpovede nie je podľa jeho názoru možné použiť ako dôkaz; odsúdený navrhol výsluch svedka Q. A., ktorý je kamarátom S. K. a má objasniť skutočnosti týkajúce sa toho, že sa malo jednať o „samoúnos“ organizovaný S. K., za účelom podvodného vylákania finančnej hotovosti od strýka; ďalej odsúdený navrhol výsluch svedka O. J., ktorý má potvrdiť skutočnosti uvedené v čestnom prehlásení zo dňa 09.10.2015, ktoré tvorí prílohu návrhu a obsahom ktorého je, že navrhovaný svedok O. J. bol vo väzbe v Leopoldove na sektore „H“ s S. K.E., kde mu mal S. K. povedať, že išlo o „samoúnos“ s tým, že s chalanmi bol na tomto skutku vopred dohodnutý. Týmto „samoúnosom“ chcel získať finančnú hotovosť od svojho strýka a rodinných príslušníkov. Pri spísaní tohto čestného prehlásenia bol prítomný N. Z., ktorého tiež odsúdený navrhol vypočuť ako svedka v konaní na povolenie obnovy konania za účelom potvrdenia pravosti čestného prehlásenia. Ďalej odsúdený navrhol vypočuť aj svedkyňu K. D.Ú., ktorá by mala potvrdiť kamarátstvo medzi odsúdeným a S. K.. Záverom podania odsúdený navrhol, aby súd vyžiadal správu a záznamy z ÚVTOS Leopoldov z roku 2009 o tom, že O. J. O. S. K. boli ubytovaní na jednom oddieli. Obhajkyňa odsúdeného JB.. X. Q. podaním došlým súdu dňa 13.09.2016 doplnila návrh odsúdeného na obnovu konania (č. l. 31-50), v ktorom poukázala na to, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania konštatoval, že sa mal odsúdený dopustiť skutku z pomsty voči poškodenému S. K., že základnou usvedčujúcou výpoveďou bola výpoveď obžalovaného D. H. a výpovede ostatných obžalovaných o fiktívnom únose súd vyhodnotil ako účelové a nepreukázané. Ďalej poukázala na to, že súd prvého stupňa vychádzal zo záverov znaleckých posudkov č. 29/2008 a č. 56/2008 vypracovaných znalcami K.. K. K. O. K.. X. I., znalcami z oboru zdravotníctvo a farmácia,

odvetvie psychiatria, zo dňa 20.10.2008, z ktorých považoval súd prvého stupňa za preukázané, že odsúdený nie je postihnutý žiadnou duševnou chorobou ani poruchou a v čase činu mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania pre spoločnosť a mohol svoje konanie ovládať v celom rozsahu. Nad rozsah návrhov na vykonanie dokazovania uvedených odsúdeným v jeho písomnom podaní, obhajkyňa navrhla vypočuť svedka T. H., nar.: XX.XX.XXXX, ktorý dňa 07.07.2016 podpísal čestné prehlásenie, že tento nadobudol priamo od poškodeného S. K. vedomosť o „samoúnose“, pričom túto skutočnosť mu potvrdil aj D. H., ktorý mu zároveň uviedol aj motív svojho konania. Čestné prehlásenie tvorí prílohu podania. Obhajkyňa odsúdeného poukázala na spochybnenie vierohodnosti výpovede obžalovaného D. H.. Doplnenie návrhu na obnovu konania doložila obhajkyňa znaleckým posudkom č. 12/2003, 40/2003 vypracovaným znalcami K.. Z. C. P.. O. K.. Q. F.Č. v inej trestnej veci odsúdeného D. Š., pričom poukázala na nasledovné zistené závery: obvinený D. Š. trpí duševnou chorobou, ktorou je Posttraumatická stresová porucha u nevyzretej osobnosti, ide o dlhodobú päť rokov sa rozvíjajúcu chorobu. V dobe spáchania trestného činu (január 2002) nemohol obvinený rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania, ani ovládať svoje konanie. S poukazom na tieto závery, sú podľa názoru obhajkyne závery znaleckých posudkov č. 29/2008 a č. 56/2008 vypracované znalcami v tejto veci, v ktorej navrhuje povolenie obnovy konania, K.. K. K. O. K.. X. I., sporné a preto má za to, že je potrebné sa s uvedeným rozporom vysporiadať buď doplnením dokazovania výsluchom znalcov alebo alternatívne príbratím nových znalcov, resp. ustanovením znaleckého ústavu za účelom vypracovania kontrolného znaleckého posudku. Obsahom návrhu na povolenie obnovy konania bola aj žiadosť odsúdeného o prerušenie výkonu trestu odňatia slobody podľa § 398 odsek 3 Trestného poriadku. Pre prípad prerušenia výkonu trestu odňatia slobody odsúdený uviedol, že bude viesť riadny život a predložil predbežný súhlas spoločnosti biGG s.r.o. s prijatím jeho osoby do pracovného pomeru na pozíciu zásobovač prevádzky LOFT CAFE BAR v Partizánskom. Záverom odsúdený poukázal aj na jeho záujem o výkon starostlivosti o svoju maloletú dcéru O. Š., narodenú XX.XX.XXXX. Písomným podaním došlým súdu dňa 17.10.2016 odsúdený doplnil návrh na povolenie obnovy konania (č.l. 51-75), v ktorom namietal okolnosti v spojitosti s vydanými väzobnými rozhodnutiami odvolacieho súdu, príkazu na zatknutie, uloženiu poriadkových pokút a jeho zdravotného stavu - dokladaných lekárskejších správ. Ďalším písomným podaním došlým súdu dňa 24.01.2017 odsúdený doplnil návrh na povolenie obnovy konania (č.l. 85-130), v ktorom odsúdený namietal, že senát 2T konal a rozhodoval v nezákonnom zložení, keď sa v priebehu konania menili príslušiaci sudcovia a odsúdený nebol informovaný o takýchto zmenách, preto podľa jeho názoru išlo o odňatie veci zákonnému sudcovi. Odsúdený tiež namietal výber poradia príslušiacich.

Odsúdený sa na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo na Okresnom súde Nitra dňa 12.09.2017 vyjadril, že na podanom návrhu trvá, tak ako ho napísal on a tiež tak, ako ho doplnila jeho obhajkyňa, nechce ho nijako doplniť a ani zmeniť a žiadal súd, aby tomuto návrhu vyhovel.

Svedok O. J. sa na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo na Okresnom súde Nitra dňa 12.09.2017 vyjadril, že čestné prehlásenie, ktoré je súčasťou návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania napísal v práci počas výkonu trestu odňatia slobody v Ilave, kde sa spoznal s odsúdeným D. Š.. Odsúdenému spomenul, že bol vo výkone väzby v Leopoldove na otvorenom oddelení väzby s označením "H" s S. K., s ktorým sa rozprával o únose a tento mu mal povedať, že si to sám vymyslel pre peniaze, resp. výkupné, ktoré chcel získať od rodiny a bol s chalanmi na tom dohodnutý. Počas výkonu trestu svedok J. nesedel na jednej cele s odsúdeným, stretával sa s ním len v práci. N. Z., ktorý je podpísaný na predloženom čestnom prehlásení je spoluodsúdený, s ktorým vykonával trest v Ilave a bol prítomný pri tom ako svedok J. rozprával odsúdenému Š. tieto skutočnosti, tak mu odsúdený povedal, aby to čestné prehlásenie N. Z. podpísal.

Svedok N. Z. sa na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo na Okresnom súde Nitra dňa 12.09.2017 vyjadril, že čestné prehlásenie, ktoré je súčasťou návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania podpísal ako svedok v roku 2015, keď bol na pracovisku v ústave v Ilave s odsúdeným D. Š. O. O. J., kedy J. povedal Š., že sedel s K. ml. v Leopoldove, ktorý sa mu mal zdôveriť, že sa jednalo o „samoúnos“.

Z potvrdenia väzenskej a justičnej stráže Leopoldov zo dňa 25.09.2017, pod č.: AZVJS-1222-1/2017 vyplýva, že v roku 2009 boli spoločne S. K.Š. a O. J. vo výkone.

Svedok T. H. sa na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo na Okresnom súde Nitra dňa 10.01.2019 vyjadril, že odsúdeného pozná z výkonu trestu ako aj zo slobody, nakoľko neďaleko seba bývajú a majú kamarátsky vzťah. K únosu nebohého S. K. uviedol, že išlo o špekuláciu a finančný prospech zo strany

S. K., ktorý využil a vykonštruoval únos sám seba. Vie o tom z počutia od D. H., s ktorým bol vo výkone trestu v Železovciach. V tejto veci sa vyjadril s odstupom času, pretože veľa toho o tom nevedel a ani ho nikto o to nežiadal. Keď sa bavil s odsúdeným povedal mu, že D. H. s ním vypiekol a vymyslel to spoločne s nebohým S. K..

Písomným podaním došlým súdu dňa 03.10.2019 dal odsúdený v súlade s § 277 odsek 5 Trestného poriadku súhlas so zmenou v zložení senátu.

Svedok E. J. sa na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo na Okresnom súde Nitra dňa 20.02.2020 vyjadril, že odsúdeného aj S. K. pozná od roku 2000, stretávali sa v baroch, v reštauráciách a na diskotékach. Začiatkom roku 2008 sa ho S. K. pýtal, že či by nevedel zohnať chatu na jeden mesiac, pretože by sa potreboval zašití. S. K. mal svedkovi H. povedať koncom leta roku 2008, že Š. nemá nič spoločné s únosom, že to je vymyslené. Svedok E. J. sa sám listom zo dňa 24.06.2019 ponúkol odsúdenému, že bude v jeho veci svedčiť.

Svedok W. K. sa na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo na Okresnom súde Nitra dňa 20.02.2020 vyjadril, že bol v roku 2009 s S. K. v Leopoldovskej väzbe, kde mu K. povedal, že nešlo o únos, išlo o kolký v hodnote desať miliónov slovenských korún a ten „samoúnos“ mal zastierať, že tie kolký zhoreli. K. mu presne nekonkretizoval okolnosti únosu, uviedol mu iba, že sa jednalo o „samoúnos“. K priebehu skutkového deja sa nevedel vyjadríť. Malo sa to týkať Š., H. O. H..

Odsúdený sa na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.02.2020 vyjadril, že netrvá na vykonaní skôr navrhnutých dôkazov na výsluch svedka A. Q., svedkyne K. D. a zabezpečení správy z ÚVTOS ohľadne toho, že svedok K. bol spoločne vo výkone s S. K. a rovnako odsúdený upustil od vykonania dôkazu - vyžiadanim od ÚVTOS správy o hodnotení jeho osoby.

Zo znaleckého posudku č. 10/2018 vypracovaného K. K. Ľ., znalkyne odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, ktorý zaobstaral a predložil odsúdený, súd zistil, že intelekt odsúdeného sa nachádza v pásme mentálnej subnormy (hlbokého podpriemeru, hraničného pásma smerom k mentálnej retardácii). Osobnosť odsúdeného je simplexná, nezrelá, s rysmi ľahkovážnosti a nezodpovednosti. Plánovanie, organizovanie, koordinovanie, riadenie a realizácia predmetného skutku tak, ako je zadokumentovaný v zdroji objektívnych záznamov (spis. mat.) je nad rámec mentálnej a osobnostnej výbavy odsúdeného D. Š.B.. Osobnostné vybavenie odsúdeného, v ktorom nie sú zastúpené rysy útočnej, malignej, predátorskej agresie v spojení s prežívaním psychotraumy so stratou blízkej osoby je možné z psychologického hľadiska považovať za motív konania odsúdeného, kedy prepustil poškodeného na slobodu.

Zo znaleckého posudku č. 24/2018 vypracovaného K. I. A., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia, ktorý zaobstaral a predložil odsúdený, súd zistil, že odsúdený aktuálne, t. j. ku dňu vyhotovenia znaleckého posudku 27.12.2018, netrpí žiadnou duševnou poruchou a ani v čase spáchania trestnej činnosti netrpel žiadnou duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti. Odsúdený mohol v čase spáchania skutku rozpoznať protiprávnosť a spoločenskú nebezpečnosť svojho konania v plnom rozsahu. Pobyť odsúdeného na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný z psychiatrického hľadiska. Odsúdený je v súčasnej dobe schopný plne chápať zmysel trestného konania. Z hľadiska povahových čŕt a osobnostnej výbavy odsúdeného, tento nie je schopný a spôsobilý naplánovať, zorganizovať, koordinovať, riadiť a realizovať takú akciu aká je zadokumentovaná v spisovom materiály.

Vzhľadom na tú skutočnosť, že procesné strany sa na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.02.2020 vyjadrili tak, že nemajú žiadne ďalšie návrhy na vykonanie dokazovanie a upustili od žiadosti o vykonanie skôr navrhnutých dôkazov, súd po vykonanom dokazovaní udelil slovo na konečné návrhy.

Zástupca prokuratúry k návrhu na obnovu konania uviedol, že v označenej trestnej veci po vykonanom dokazovaní a po oboznámení písomných podkladov zo spisového materiálu navrhuje, aby súd podľa ustanovenia § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh na obnovu konania, pretože neboli zistené podmienky na jej povolenie podľa § 394 Trestného poriadku.

Obhajkyňa odsúdeného uviedla, že podľa jej názoru sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania, kedy sa vyžaduje novosť dôkazov, skutočností súdu skôr neznámych, ktoré buď samy o sebe alebo v spojení s inými dôkazmi sú spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o vine alebo treste. S poukazom na výsluch svedkov uviedla, že títo neboli vypočutí v pôvodnom konaní a štyria svedkovia z piatich vypovedajú o tom, že sa priamo s nebohým K. rozprávali o vydieračskom únose a tento im potvrdil, že sa jednalo o „samoúnos“, ktorý si vopred naplánoval z ekonomických dôvodov, respektíve s finančným motívom. Piaty svedok N. Z. je nepriamym svedkom, ktorý bol účastný rozhovoru medzi odsúdeným Š. a svedkom J., ktorý mu o „samoúnose“ rozprával. Skutočnosť, že títo svedkovia prišli do styku s K. bola preukázaná aj listinnými dôkazmi, správami z ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, z ktorých vyplýva, že skutočne v rovnakom čase svedkovia boli vo väzbe a na rovnakom oddelení s K.. Obhajkyňa upriamila pozornosť na predložené znalecké posudky, jeden z odboru psychológie a druhý z odboru zdravotníctva, pričom uviedla, že závery z nich sú viac menej zhodné, predovšetkým však poukázala na totožný záver, že odsúdený nebol schopný naplánovať, organizovať a riadiť vydieračský únos, nakoľko to je nad rámec jeho osobnostnej výbavy. Na uvedené poukázala v súvislosti s uloženým výrokom o treste, kedy odsúdený ako hlava organizovanej skupiny mal uložený najvyšší trest. Poukázala na pracovnú zmluvu odsúdeného tiež v súvislosti s výrokom o treste, keď súd prvého stupňa priznal ako poľahčujúcu okolnosť u spoluobžalovaných to, že páchatelia viedli pred spáchaním činu riadny život, s ohľadom na to, že pracovali. Preto považuje pracovnú zmluvu odsúdeného za nový dôkaz, ktorý by mu v rámci priznania poľahčujúcej okolnosti, mohol privodiť priaznivejšie rozhodnutie o treste. Z týchto dôvodov navrhla súdu, aby návrhu odsúdeného vyhovel.

Odsúdený uviedol, že predložil nové dôkazy, na podklade ktorých by mohol súd dospieť k iným záverom, než tomu bolo v pôvodnom konaní. Výšku uloženého trestu považuje za neprimeranú. Tiež poukázal na to, že súd mu napriek tomu, že pracoval nepriznal poľahčujúcu okolnosť. Požiadal súd o spravodlivé rozhodnutie vo veci. Uviedol, že v jeho inej trestnej veci bol spod obžaloby prokurátora oslobodený.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno použiť len vo výnimočných prípadoch. Inštitút obnovy konania teda nie je ďalším riadnym opravným prostriedkom, v ktorom by odsúdený mohol žiadať o opätovné prehodnotenie už vykonaných dôkazov, prípadne, aby sa súd opätovne zaoberal jeho obhajobou, ktorá bola už známa v pôvodnom konaní. Ohľadom právoplatných súdnych rozhodnutí platí tzv. prezumpcia správnosti a zákonnosti, ktorá platí až dovtedy, kým takéto rozhodnutia nebudú v predpísanom konaní zrušené. Takýto zásah do právoplatných rozhodnutí súdov cestou mimoriadnych opravných prostriedkov, však prichádza do úvahy len v ojedinelých (výnimočných) prípadoch, keď je zrejmé nielen to, že v pôvodnom konaní došlo ku skutkovým alebo právnym omylom, ale aj to, že ide o podstatné omyly, ktoré by mohli mať výrazný vplyv na rozhodnutie o vine alebo treste. Prostredníctvom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku sa pritom naprávajú tzv. skutkové omyly, teda omyly, ktoré sa týkajú skutkových okolností zo spáchania ktorých bol odsúdený uznaný sa vinného, teda ide o prípady, keď vyšli najavo nové dôkazy (prichádzajú do úvahy výsluchy svedkov, ktorí neboli známi v pôvodnom konaní, resp. dôjde k predloženiu podstatných nových listinných dôkazov alebo nového znaleckého posudku, ktoré neboli súdu známe v pôvodnom konaní), prípadne ide o dôkazy súdu známe v pôvodnom konaní, avšak prichádza do úvahy ich zásadná zmena (svedok chce zmeniť svoju pôvodne usvedčujúcu výpoveď a podobne). Musí ísť však o také nové dôkazy, prípadne zmeny vo vykonaných dôkazoch, ktoré možno označiť za zásadné (podstatné) a ktoré v objektívnej polohe by mohli spôsobiť iné rozhodnutie o vine.

Okresný súd Nitra po vykonanom dokazovaní ako aj po výsluchu odsúdeného, vypočutí stanovísk obhajkyne a prokurátora a po preštudovaní súdneho spisu, vo vzťahu ku ktorému bol podaný návrh na obnovu konania a samotného návrhu odsúdeného skúmal, či sú v danom prípade splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania a či tieto boli odsúdeným a jeho obhajkyňou dostatočne preukázané.

Návrh odsúdeného sa prioritne opieral o nové skutočnosti, ktoré mali spočívať vo výpovedi nepriamych svedkov, ktorí však neboli prítomní pri samotnom spáchaní skutku, za ktorý bol odsúdený uznaný za vinného, avšak svedkovia navrhnutí odsúdeným, vypočutí v konaní o povolenie obnovy konania (O. J., T. H., E. J., W. K.) mali byť prítomní pri vyjadreniach poškodeného S. K. o tom, ako hovoril o vydieračskom únose, že sa jednalo o tzv. „samoúnos“, ktorý si vopred naplánoval za účelom získania finančného prospechu od rodinných príslušníkov. Ide však o nepriame výpovede - tvrdenia z počutia, ktorých hodnovernosť nemožno objektívne a nepochybné overiť, a preto takéto skutočnosti nie sú dostačujúcim dôvodom na povolenie obnovy konania. Poškodený S. K. dňa 20.07.2010 zomrel, jeho výpovede z prípravného konania boli na hlavnom pojednávaní prečítané zákonným spôsobom podľa § 263 odsek 3 Trestného poriadku, a to konkrétne zo dňa 13.06.2008, 18.06.2008, 08.09.2008 a zo dňa 08.03.2010, tiež konfrontácia medzi S. K. O. N. N. zo dňa 13.09.2008 a konfrontácia medzi S. K. O. D. Š. zo dňa 20.10.2008. Odsúdeným uvádzané skutočnosti tak nie sú podľa názoru súdu zákonným dôvodom na obnovu konania, pretože vierohodnosť výpovede poškodeného S. K. a ostatných svedkov skutku boli starostlivo posudzované a hodnotené už v pôvodnom konaní, kde sa súd okrem iného zaoberal aj obranou obžalovaného, spočívajúcou v údajnom „samoúnose“ so súhlasom K., ktorý to vymyslel, aby nemusel svojim obchodným partnerom vyplatiť dlhy. Svedkovia vypočutí v konaní o povolenie obnovy konania sa ku skutku samotnému vyjadriť nevedeli a ich výpovede ohľadne sprostredkovaných informácií od nebohého K., v prípade svedka N. Z., len vedomosti nadobudnutej z vypočutého rozhovoru týchto nepriamych svedkov, by boli vzhľadom na posúdenie otázok, či sa skutok stal, či je trestným činom a či ho spáchal odsúdený tak, ako bol z jeho spáchania uznaný za vinného, právne irelevantné. Tieto nové dôkazy nemôžu prívodiť zo žiadneho relevantného dôvodu iné rozhodnutie o vine, či treste v pôvodnom konaní, o povolenie obnovy ktorého odsúdený žiadal.

Námietky odsúdeného týkajúce sa jednak porušenia zákona v prípade neprepočutého X. H., ktorý bol ako obžalovaný vylúčený na samostatné konanie dňa 12.07.2013 rozhodnutím OS NR sp. zn.: 2T/76/2013 a nebol prepočutý ako svedok, v dôsledku čoho, podľa jeho názoru tieto skoršie výpovede X. H. nebolo možné použiť ako dôkaz a rovnako námietky obhajkyne smerujúce k spochybneniu vierohodnosti výpovede obžalovaného D. H., nie je možné považovať za nové dôkazy, ktoré by neexistovali v čase pôvodného konania. Účelom obnovy konania nie je posúdiť celkovú zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. V konaní o povolení obnovy nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného. Pri obnove konania sa výlučne posudzuje iba tá otázka, či existujú nové skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli orgánom, ktoré vo veci rozhodovali, skôr známe a či také skutočnosti alebo dôkazy by mohli, či už samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné, než pôvodné rozhodnutie, ktorého sa môže dotýkať obnova konania.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného týkajúce sa okolností s vydanými väzobnými rozhodnutiami odvolacieho súdu, príkazu na zatknutie, uložení poriadkových pokút a jeho zdravotného stavu - dokladaných lekárske správ a zároveň námietky že senát 2T konal a rozhodoval v nezákonnom zložení, keď sa v priebehu konania menili prísediaci sudcovia o čom odsúdený nebol informovaný a malo sa jednať o odňatie veci zákonnému sudcovi, tak tieto boli vznášané odsúdeným už v pôvodnom konaní a súd sa s nimi dostatočne vysporiadal vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach. S námietkami týkajúcimi sa zmeny zloženia senátu sa zaoberal odvolací súd na strane šiestej rozsudku Krajského súdu Nitra zo dňa 23.09.2014, sp. zn.: 2T/16/2011 ako aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení na strane šiestej zo dňa 08.10.2015, sp. zn.: 2Tdo/37/2015, ktoré nezistili žiadne pochybenia, ktoré by spôsobovali nesprávnosť, nezákonnosť a protiústavnosť. S námietkou týkajúcou sa uloženia poriadkovej pokuty sa zaoberal odvolací súd, Krajský súd v Nitre v uznesení zo dňa 04.02.2014, sp. zn.: 2T/16/2011, pričom jasne a zrozumiteľne vyhodnotil, že uloženie poriadkovej pokuty bolo opodstatnené. Sťažnostné námietky odsúdeného, známe už v predchádzajúcom konaní, pričom súdy dali dostatočne na všetky právne otázky fundovanú odpoveď, nemôžu byť dôvodom na povolenie obnovy konania podľa

§ 394 odsek 1 Trestného poriadku, keďže účelom tohto mimoriadneho opravného prostriedku tak, ako je vyššie uvedené, nie je a nemôže byť preskúmanie zákonnosti a dôvodnosti pôvodného rozhodnutia.

Pokiaľ odsúdený považuje za novú skutočnosť predloženú pracovnú zmluvu, ktorá by mu v rámci priznania poľahčujúcej okolnosti (viedol pred spáchaním činu riadny život) mohla prívodiť priaznivejšie rozhodnutie o treste, súd uvádza, že pre priznanie poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v tom, že páchateľ pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, sa posudzujú komplexne viaceré skutočnosti ako napríklad, že páchateľ dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti (voči zamestnávateľovi, rodine a pod.), nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani v zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov. Preto sama o sebe skutočnosť, že odsúdený pracoval v čase medzi prepustením z väzby a nastúpením do výkonu trestu odňatia slobody, nemá tento dôkaz vplyv na už ustálené právne úvahy, ktorými sa súd v pôvodnom konaní riadil pri ukladaní trestu u odsúdeného D. Š.. Navyše odsúdeným predložená v konaní o povolenie obnovy konania pracovná zmluva zo dňa 25.10.2011 uzatvorená medzi ním a zamestnávateľom N. J. vrátane výplatných pásov, nie je žiadnym novým dôkazom, ktorý neexistoval v čase pôvodného konania, preto nič nebránilo odsúdenému predložiť tento dôkaz už skôr.

Odsúdený v konaní o povolení obnovy konania predložil znalecké posudky a to znalecký posudok č. 10/2018 vypracovaný K.. K. Ľ., znalkyne odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a znalecký posudok č. 24/2018 vypracovaný K.. I. A., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia, zo záverov ktorých zhodne vyplýva skutočnosť, že odsúdený nebol schopný naplánovať, organizovať a riadiť vydieračský únos, nakoľko to je nad rámec jeho osobnostnej výbavy. Na podklade týchto znaleckých posudkov odsúdený namietal výrok o treste, kedy ako hlava organizovanej skupiny mal uložený najvyšší trest. Odsúdený tiež predložil znalecký posudok č. 12/2003, 40/2003 vypracovaný znalcami K.. Z. C. P. O. K.. Q. F. v inej trestnej veci odsúdeného D. Š., z ktorého vyplynulo, že obvinený D. Š. trpí duševnou chorobou, ktorou je Posttraumatická stresová porucha u nevyzretej osobnosti, ide o dlhodobú päť rokov sa rozvíjajúcu chorobu. V dobe spáchania trestného činu (január 2002) nemohol obvinený rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania, ani ovládať svoje konanie.

Súd vyhodnocoval vplyv týchto nových znaleckých posudkov na už ustálený skutkový stav. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konanie nemôže hodnotiť novoobjavené dôkazy z hľadiska ich hodnovernosti, pretože takéto hodnotenie by mohlo slúžiť ako podklad pre nové hodnotenie o vine. V danom prípade treba poukázať na skutočnosť, že v pôvodnom konaní boli dôkazy vykonané zákonným spôsobom, predovšetkým znalecké posudky o vyšetrení zdravotného stavu odsúdeného. Zo záverov znaleckého posudku č. 29/2008, č. 56/2008 vypracovaného znalcami K.. K. K. O. K.. X. I. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 20.10.2008 vyplýva, že D. Š. nie je postihnutý žiadnou duševnou chorobou ani poruchou, v čase činu mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania pre spoločnosť a mohol svoje konanie ovládať v celom rozsahu. Je plne schopný chápať zmysel konania. Súd preto dospel k záveru, že predloženie znaleckého posudku odsúdeným ohľadne jeho duševného zdravia z obdobia roku 2002/2003, ktorý bol vypracovaný v inej trestnej veci v porovnaní so znaleckým posudkom o vyšetrení zdravotného stavu č. 29/2008, č. 56/2008 vypracovaného znalcami K.. K. K. O. K.. X. I. v konaní 2T/16/2011 nedosahuje takú intenzitu závažnosti, aby bol súci ovplyvniť pôvodné rozhodnutie súdu a založiť dôvod obnovy konania v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku a to najmä s poukazom na to, že znalecký posudok predložený odsúdeným bol vypracovaný päť rokov pred spáchaním skutku, za ktorý bol uznaný vinným v konaní 2T/16/2011, počas ktorých mohlo jednak dôjsť k zmene zdravotného stavu u odsúdeného a v neposlednom rade mu nič nebránilo v predložení tohto dôkazu už v pôvodnom konaní, v nadväznosti na čo sa už toho času mohol domáhať kontrolného znaleckého dokazovania. V tomto smere súd uvádza, že podstatou konania o povolenie obnovy konania nie je vytvárať priestor pre odsúdeného na zhojenie chýb jeho obrany v pôvodnom konaní.

Súd dospel k záveru, že znalecké posudky č. 10/2018 a 24/2018 vypracované na podnet odsúdeného, podľa ktorých vyplýva, že odsúdený nie je schopný a spôsobilý naplánovať, zorganizovať, koordinovať, riadiť a realizovať takú akciu aká je zadokumentovaná v spisovom materiály, nemôžu samé o sebe ani v spojení s už doteraz vykonanými dôkazmi v pôvodnom konaní viesť k inému záveru o vine a treste než v právoplatnom rozsudku, proti ktorému obnova konania smeruje. Zároveň dodáva, že účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného konania čo do verifikácie a prehodnocovania už

vykonaných (a obsahovo nezmenených) dôkazov či skutočností, na základe ktorých bol ustálený skutkový stav súdom v pôvodnom konaní, ani preskúvanie vecnej správnosti rozhodnutia. Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý zákon taxatívne (t.j. konečným výpočtom) stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, je odstrániť nedostatky skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené. Znalecké posudky č. 10/2018 a 24/2018 zaobstarané odsúdeným sa síce formálne javia ako dôkazy, ktoré sú nové, pretože boli vypracované až po právoplatnom skončení veci a v pôvodnom konaní ich súd k dispozícii nemal. Na druhej strane však tieto dôkazy nie sú pádnymi z hľadiska ich spôsobilosti ovplyvniť výsledok pôvodného konania. Tieto nové znalecké posudky nie sú založené na žiadnych nových, súdu skôr neznámych dôkazoch či skutočnostiach, ale vychádza z rovnakých zdrojov ako posudky v pôvodnom konaní, a ponúkajú len iný, konkurenčný (nie však rovnocenný) odborný názor na problematiku osobnostnej výbavy, povahy, zdravia, samozrejme v prospech jeho zadávateľa. Na margo návrhu odsúdeného na vypracovanie ďalšieho znaleckého posudku súd konštatuje, že nemá pochybnosti o záveroch znaleckého posudku v pôvodnom konaní a jeho kompetentnosti, komplexnosti, jasnosti a zrozumiteľnosti, preto nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie iným znaleckým posudkom. Na dôvažok treba uviesť, že znalecký posudok vypracovaný v pôvodnom konaní nebol jediným dôkazom preukazujúcim vinu odsúdeného. Okrem znaleckého dokazovania boli vykonané najmä listinné dôkazy a boli vypočutí viacerí svedkovia, ktoré dôkazy súd hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a urobil z nich jednoznačný záver o vine odsúdeného a určil mu trest.

Obsahom návrhu na povolenie obnovy konania bola aj žiadosť odsúdeného o prerušenie výkonu trestu odňatia slobody podľa § 398 odsek 3 Trestného poriadku. Vzhľadom na to, že súd zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku, nebol dôvod rozhodovať o žiadosti odsúdeného o prerušenie výkonu trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na vyššie uvedené mal súd za preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 2T/16/2011 nevyšli dodatočne najavo nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme a ktoré by v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, pričom vzhľadom na ne by ani pôvodne uložený trest nebol v zrejmom nepomere k závažnosti činu. Z uvedeného dôvodu súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť do troch dní od jeho oznámenia na Okresný súd Nitra. O sťažnosti rozhoduje Krajský súd v Nitre. Sťažnosť má odkladný účinok.